

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **A. O.**, zast. JUDr. Miroslavem Kozmíkem, advokátem, se sídlem Smetanova 17, Brno, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 Ca 222/2006 - 70,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobce JUDr. Miroslavu Kozmíkovi, advokátu, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 Ca 222/2006 – 70, (dále jen „usnesení“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2006, č. j. 37004/2006-603, (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti výzvě Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro jihomoravskou oblast, ze dne 1. 6. 2006, č. j. 31893/2006-637/II.vyř. k zaplacení správního poplatku v souvislosti s podáním námítky proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny na veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Městský soud v Praze usnesením odmítl stěžovatelovu žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí žalovaného týkající se výzvy k zaplacení správního poplatku není podle § 70 písm. c) s. ř. s. soudně přezkoumatelné. Proti tomuto usnesení Městského soudu v Praze podal stěžovatel obtížně srozumitelnou kasační stížnost, v níž namítl, že pro své sociální poměry nemusí platit soudní poplatky, a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Městského soudu v Praze a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud autorizovaným výpisem z centrální evidence obyvatel zjistil, že stěžovatel zemřel dne X. Z tohoto důvodu bylo třeba zabývat se tím, kdo je v dané věci oprávněn vystupovat v řízení jako jeho účastník na straně žalobce.

Účastníkem řízení je podle § 33 odst. 1 s. ř. s. zejména navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný). Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má způsobilost k právům a povinnostem, jinak i ten, komu ji zákon přiznává. Tuto způsobilost k právům a povinnostem má zásadně ten, kdo má podle hmotného práva způsobilost mít práva a povinnosti (právní subjektivita). Podle § 7 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, způsobilost fyzické osoby mít práva a povinnosti vzniká narozením a zaniká její smrtí. Stěžovatel tedy okamžikem smrti ztratil způsobilost být účastníkem řízení o podané kasační stížnosti.

Podle § 64 s. ř. s., není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení části třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Ustanovení § 107 o. s. ř. uvádí, že pokud účastník řízení ztratí způsobilost být účastníkem v době po zahájení řízení do jeho pravomocného skončení, posoudí soud podle povahy věci, zda má řízení zastavit, přerušit anebo zda v něm může pokračovat s procesním nástupcem stěžovatele, kterými jsou, nestanoví-li zákon jinak, jeho dědicové. Protože Nejvyšší správní soud z úřední činnosti zjistil, že po podání kasační stížnosti ztratil stěžovatel způsobilost být účastníkem řízení, musí posoudit otázku procesního nástupnictví, tedy zda povaha věci umožňuje v řízení pokračovat s jeho případnými procesními nástupci.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že povaha posuzované věci neumožňuje v řízení pokračovat s případným nástupcem zemřelého, neboť v tomto řízení není dotčeno žádné veřejné subjektivní právo případného nástupce zemřelého, neboť ve věci napadené kasační stížnosti nemá jakýkoli výsledek řízení žádný právní (natož majetkoprávní) dopad do právní sféry případných procesních nástupců. Pokračování v řízení o kasační stížnosti s případným procesním nástupcem by také ztrácelo na významu, neboť povaha předmětného sporu nekrátí žádné právo procesního nástupce. Předmětem sporu, o němž se vede řízení o kasační stížnosti totiž je, zda stěžovatel byl správně vyzván, aby zaplatil správní poplatek ve výši 100 Kč podle části VIII, položky 110 písm. d) sazebníku, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“), což je podle § 5 odst. 4 zákona o soudních poplatcích podmínkou, bez jejíhož splnění správní úřad zastaví zahájené přezkumné řízení o námitce účastníka proti vyřízení reklamace cen za poskytnuté telekomunikační služby. Stěžovatel tento poplatek nezaplatil a domáhal se, aby byl od hrazení tohoto poplatku osvobozen podle § 30 o. s. ř., neboť pro své sociální poměry nemusí platit soudní poplatky. Nejvyšší správní soud přitom zdůrazňuje, že v rozhodování o osvobození od soudních poplatků je z povahy věci vyloučeno případné procesní nástupnictví, jelikož toto rozhodnutí je přímo závislé na posouzení osobních a majetkových poměrů konkrétní osoby, v tomto případě osoby zemřelého stěžovatele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2008, č. j. 4 Ans 2/2008 - 66). Nejvyšší správní soud se z tohoto důvodu nemůže zabývat námitkami uplatněnými v kasační stížnosti vůči napadenému usnesení ve vztahu k případnému procesnímu nástupci. Dále je nutné připomenout, že v dané věci se jedná o rozhodování o zaplacení správního poplatku, které je však podle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť se jedná o úkon, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2005, č. j. 2 Azs 252/2004 - 93).

Nadto Nejvyšší správní soud uvádí, že podle části VIII, položky 110 písm. d) sazebníku, který je přílohou zákona o správních poplatcích, platí účastník za podání námítky proti vyřízení reklamace podle § 129 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, částku 100 Kč. Nejvyšší správní soud v této souvislosti podotýká, že tento poplatek nelze prominout či jakkoli snížit nebo upustit od jeho vybrání, případně účastníka od jeho placení osvobodit, protože tak je možné postupovat pouze v rozsahu

stanoveném v sazebníku (§ 8 zákona o správních poplatcích). V části VIII, položce 110 písm. d) sazebníku však není stanovena žádná taková možnost ani žádné rozmezí, které by umožňovalo takový postup.

Protože bylo řízení zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Ustanovenému zástupci JUDr. Miroslavu Kozmíkovi, advokátu, Nejvyšší správní soud žádnou odměnu za zastupování nepřiznal, protože ze spisu vyplývá, že ve věci neprovedl žádný úkon, ani žádné provedené úkony ve věci neuplatňoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu